

SLEGERS, Geraard Frans, werkleider in kolenmijn (Dessel 19 oktober 1926).

In mei 1940 werd de vader van Slegers door oprukkende Duitse troepen bij wijze van represaille te Deinze gefusilleerd. Dat betekende voor het landbouwersgezin Slegers het begin van een pijnlijke oorlogsperiode. Op 18-jarige leeftijd nam Slegers in 1944 dienst als oorlogsvrijwilliger bij de geallieerde legers en werd in die hoedanigheid onder-officier. Zijn nonconformisme dreef hem terug naar Limburg, waar hij opgeleid werd als ondergronds mijn-mecanicien. In 1958 trad hij als werkleider ondergronds in dienst. Toen de kolenmijn van Zwartberg werd gesloten, kwam het in de winter 1966-'67 tot heftige incidenten tussen stakende mijnwerkers en politie. Slegers, die sedert 1960 als lid van het Algemeen Christelijk Vakverbond was genegeerd, werd spontaan tot stakingsleider gekozen. In die hoedanigheid leidde hij begin 1970 een nieuwe krachtproef, nadat in groepsdiscussies en talloze onderhandelingen gesteld was, dat mijnsluitingen in Limburg sociaal-economisch onverantwoord waren. Zo werd Slegers en zijn „vriendenkring van Zwartberg” de personificatie van een „derde macht” tussen de werkgevers en de met de regeringspartijen verbonden vakorganisaties. In oktober 1969 werd hij te Genk voor de Volksunie tot gemeenteraadslid gekozen. Bij de parlamentsverkiezingen van november 1971 kreeg hij als tweede kandidaat op de Volksunie-senaatslijst 21.145 voorkeurstemmen. Van november 1971 tot maart 1974, toen nieuwe verkiezingen werden uitgeschreven, was hij provinciaal senator voor de Volksunie en propageerde een onafhankelijk syndicalisme.

GUIDO VAN IN